

Ondrejove LISTY

Mesačník farnosti KOPRIVNICA
ročník II. číslo 9/2014

To je maličkosť

Človek sa stále, aj keď rôznym spôsobom, zaoberá myšlienkou o Bohu a Jeho existencii. Stále hľadá nové argumenty. Potrebuje sa uisťovať, že viera a jej obsah sú naozaj pravdivé, a že vedú k plnohodnotnému životu. Bohužiaľ, dnešný človek neprijíma za správne to, čo je rozumné a logické. Kritériom nášho života sa stáva stále viac len to, čo je príjemné. A to je častou prekážkou aj nášho správneho vnímania Boha, Jeho blízkosti, Jeho lásky. Uverili sme pocitu, že o všetko v našom živote sa musíme postarať sami, aby sme mali život stále viac príjemnejší. Božia láska je tak len akýmsi prázdny náboženským sentimentom. A je veľká škoda, že ju nedokážeme naplno uplatniť v každodennom živote. A aké sú to škody vidíme každý deň. Stojíme tak pred veľkou úlohou. Naučiť sa veriť.

V pastorálnej konštitúcii Druhého vatikánskeho koncilu *Gaudium et spes* čítame, že človek *jestvuje iba preto, že Boh ho z lásky stvoril a stále ho z lásky udržiava. A žije naplno podľa pravdy, iba*

ak túto lásku slobodne uznáva a odovzdáva sa svojmu Stvoriteľovi. Naučiť sa veriť je preto nevyhnutne úzko spojené so schopnosťou naučiť sa žasnúť a obdivovať. Podte a pozrite na Božie diela; úžas budia skutky, ktoré koná ľuďom, čítame v knihe Žalmov (Ž 66, 5). Úžas je schopnosť vnímať Božiu aktivitu. On je ten, kto koná v našom živote. My sme tí, ktorí sú obdarovaní Jeho činnosťou. A najviac tým, čo koná cez svojho Syna v živote Cirkvi.

Britský novinár a spisovateľ G. K. Chesterton vo svojej knihe *Ohromné maličkosti* píše: „*Svet nikdy nezahynie na nedostatok divov, nanajvýš na nedostatok údivu.*“

Milan Supek, farár

ŠEŠŤ

**Len šesť dní
a krása bola dokonalá.
Bezodný,
nech je môj údiv – Tvoja chvála.**

Katarína Malíková

